

drede procents viden og vilje og godkendelse. Det deltager jeg ikke i.

Jeg ved godt, at hr. Kim Behnkes parti i Finansudvalget stemmer imod alle disse projekter, men Venstre og De Konservative plejer at stemme for, så meget erfaring har jeg da fra Finansudvalget, så jeg deltager ikke i dette, at forslaget om modernisering og bedre procedurer skulle betyde, at det gøres dårligt nu.

Det er min opfattelse, at det går godt nu. At det hver dag kan forbedres og ajourføres, er klart, og det skal det også, for at vi kan opnå det, som fru Agnete Laustsen kaldte det optimale. Men det bliver det også, og derfor kan vi lige så dårligt, som vi kan vedtage, at det er torsdag i dag, vedtage, at det bestandig kan gøres bedre. Det kan det altid.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg kan berolige hr. Melchior med, at min kollega fru Annette Just som Fremskridtspartiets udenrigspolitiske ordfører løbende, kontinuerligt og uophørligt har kritiseret forholdene i Kina og særlig de forhold, der gør sig gældende i Tibet, og de problemer, der er med at overholde menneskerettighederne i Kina, så Fremskridtspartiet mangler ikke på den arena, og hr. Melchior vil kunne glæde sig over, at vi fortsat vil være til stede, så længe der er noget at kritisere i Kina og alle mulige andre steder.

Men dér, hvor problemet opstår for hr. Melchior, er, når man skal forklare den danske befolkning, hvorfor vi skal acceptere, at så mange af de tvangsinddrevne ulandsmillioner går til projekter, der ender som det, afrikanerne kalder hvide elefanter, når der ligger mennesker ved siden af og hverken får mad eller har tøj på kroppen. Hvorfor skal vi acceptere det? Det er netop en erkendelse af, at den måde, det gøres på, ikke er god nok, og så bør vi da her i Folketinget interessere os for at gøre det bedre frem for at stå og konstatere, at det er torsdag i dag.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Et gammelt ord siger: Sig mig, hvem du omgås, og jeg skal sige dig, hvem du er. I de kredse, jeg færdes i, og det er faktisk over hele landet og blandt mange, mange forskellige mennesker, er man glad for den danske ulandsbistand, og man forstår den, er stolt af den og tilfreds med den, vel vidende at der desværre sker fejl, som

der gør overalt, hvor mennesker virker. Det gør der i erhvervsvirksomheder, i foreninger, i organisationer, ja, selv i familier. Hvor kan man virke fuldendt?

Det bedste er som bekendt det godes fjende, men det er ikke rigtigt, hvad hr. Behnke siger. Det er en både opstillet og kunstig påstand, at den danske befolkning behøver pegefingre og pegepindsforklaring på, at Danmark yder den ulandsbistand, som vi gør. Det er majoriteten af den danske befolkning særdeles vidende om og tilfreds med.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Kristian Thulesen Dahl som ordfører.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

I Dansk Folkeparti synes vi, det er ganske udmærket, at vi har fået denne forespørgselsdebat om dansk ulandsbistand og ulandspolitik. Jeg synes ikke, der er nogen problemer i, at vi tager en diskussion af de principper, der ligger til grund for udbetalingen af ulandsbistand, og af partiernes holdninger til det. Det giver også anledning til, at vi fra Dansk Folkepartis side kan lufte vores principielle synspunkter om den danske ulandspolitik.

Jeg vil nævne tre punkter i mit indlæg her i dag, og det første er med hensyn til ulandsbistandens størrelse. Der er allerede flere ordførere, der har været inde på det, og jeg skal stille mig i rækken af de ordførere, som synes, at den danske ulandsbistand er blevet for høj. Sagen er jo, at ulandsbistanden, som det også har været nævnt tidligere, reelt ligger på 1,18 pct. af BNI, og at den internationale mindsteanbefaling er 0,7 pct.

Så kan man selvfølgelig som hr. Arne Melchior vælge at sige, at det er søreme da bragende flot, at Danmark ligger så højt. Jeg hørte også hr. Arne Melchior sige, at jo mindre de andre giver, jo mere skal Danmark give, og at der ikke var grænser for, hvor meget hr. Arne Melchior ville være med til, at Danmark skulle give, så længe vi har noget at give af. Det er jo helt umætteligt. Hr. Arne Melchior ville vel tømme hele bruttonationalproduktet i Danmark for at give støtte rundt omkring.

Selvfulgelig er der en prioritering fra vores side af, hvor grænsen skal ligge. Nu har man lagt den på 1 pct., og så kommer den op på 1,18 pct., når man regner det hele sammen. Den kunne jo lige så godt ligge på 0,8 pct. eller efter hr. Arne Melchiors opfattelse måske på 2,7 pct.